

Vendim nr. 261, datë 21.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryetare
Sonila Bejtja,	Anëtare
Sandër Beci,	Anëtar

në datën 21.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 13 (K) 2026 të Regjistrit Themeltar, që u përket

KËRKUES: KUJTIM NIKOÇA, XHAFERR NIKOÇA, RAZIJE NIKOÇA, HYSEN NIKOÇA, NEXHMIJE NIKOÇA, AFËRDITA NIKOÇA, SELVI NIKOÇA, MIRELA NIKOÇA, LINDITA NIKOÇA

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 2738, datë 02.07.2018 të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2025-4147, datë 03.12.2025 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 17, 41, 42, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 1 i Protokollit nr. 1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesit janë trashëgimtarë të të ndjerit K.N. (*trashëgimlënësi*), i cili, bazuar në ligjin nr. 7501, datë 19.07.1991 “Për Tokën”, me Aktin e Marrjes së Tokës në Pronësi nr. 172, datë 14.08.1995 (*AMTP-ja nr. 172/1995*) ka përfituar tokë bujqësore me sipërfaqe 9.600 m² në Rrashbull, e ndarë kjo në disa parcela, numrat e të cilave kanë ndryshuar me regjistrimin e pasurive në Zyrën Vendore të Regjistrimit të Pasurive Durrës. (*ZVRPP-ja, Durrës*).

2. Duke pretenduar mosregjistrimin dhe regjistrimin e pasaktë nga ZVRPP-ja, Durrës, trashëgimlënësi i është drejtuar këtij organi me kërkesë për regjistrimin e parcelave të paregjistruara dhe korrigjimin e saktësimin e të dhënave të pronësisë. Pas refuzimit fillestar, me argumentin se kërkesa ishte paraqitur tej afatit 90-ditor ankimor të parashikuar nga ligji nr. 7843, datë 13.07.1994 “Për regjistrimin e pasurive të paluajtshme”, me ndërhyrjen e kryeregjistruesit, ZVRPP-ja, Durrës ka lëshuar certifikatat për vërtetimin e pronësisë për disa parcela.

3. Duke mos qenë dakord me veprimet e ZVRPP-së, Durrës, trashëgimlënësi i është drejtuar gjykatës me kërkesëpadi, me objekt fillimisht detyrimin e saj për korrigjimin dhe saktësimin e të dhënave të certifikatës së pronësisë së fituar me AMTP, i ndryshuar ky gjatë gjykimit në detyrimin e ZVRPP-së, Durrës për: korrigjimin dhe saktësimin e të dhënave të certifikatës së pronësisë për parcelën 50/3, sipas AMTP-së, 50/7, sipas hipotekës; regjistrimin e pasurisë 46/2, sipas ATMP-së nr. 172/1995, duke saktësuar kufijtë në juglindje të saj; pajisjen me certifikatë pronësie për parcelën 46/2 “Laboratori” me sipërfaqen 2.000 m² tokë “arë” dhe pasurinë 50/3, sipas ZVRPP-së 50/7, të regjistrohet me sipërfaqe 2.588 m². Ai ka ndërruar jetë në datën 11.12.2008, duke vazhduar gjykimi i çështjes me trashëgimtarët e tij, në zbatim të nenit 199 të Kodit të Procedurës Civile (*KPC*).

4. Pas dëgjimit të palëve dhe administrimit të provave, përfshirë edhe mendimin e ekspertëve, të cilët kanë konkluduar, ndër të tjera, se prona e kërkuesve mbivendosej me pronat e shtetasve të tjerë me 11.4 m², në përfundim të gjykimit, me vendimin e datës 16.11.2009 Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës ka vendosur pranimin e padisë. Ndërsa me vendimin e datës 10.05.2012 Gjykata e Apelit Durrës e ka kthyer çështjen për gjykim në gjykatën e rrethit.

5. Në rigjykim, duke vënë në dukje se disa nga kërkuesit nuk ishin paraqitur pa shkaqe të arsyeshme, arsye për të cilën në lidhje me ta ka vendosur pushimin e gjykimit, pas marrjes së mendimit të ekspertëve dhe dëgjimit të palëve, me vendimin nr. 1589 (11-2014-4877), datë 03.11.2014, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës ka vendosur pranimin pjesërisht të

kërkesëpadisë së kërkuesve Kujtim Nikoça dhe Xhaferr Nikoça; detyrimin e ZVRPP-së, Durrës të pajisë trashëgimtarët e trashëgimlënësit me certifikatë pronësie për pasurinë 46/2 (46/2-A) me sipërfaqe “truall” 200 m² dhe “ndërtim” 72 m², sipas kufijve përkatës; rrëzimin e padisë për sa i përket korrigjimit të certifikatës së pronësisë së personit të tretë O.N. etj. për parcelën 46/1 dhe çregjistrimit të sipërfaqes 16.6 m², sipas aktit të ekspertimit; rrëzimin e padisë për pajisjen me 2.000 m² në parcelën 46/1, pasi familja ishte pajisur me certifikatën e pronësisë së datës 25.09.2007 në pasurinë 50/7 të llojit “arë” me sipërfaqe 1.880 m², si dhe për detyrimin e ZVRPP-së, Durrës t’i pajisë me certifikatë pronësie për diferencën e tokës së pamarrë me certifikatë pronësie, sipas AMTP-së. Kundër këtij vendimi ka ushtruar ankim kërkuesi Kujtim Nikoça.

6. Me vendimin nr. 2738, datë 02.07.2018, Gjykata Administrative e Apelit ka vendosur rrëzimin e padisë si të pabazuar në ligj e në prova, duke vlerësuar, ndër të tjera, se nga të dhënat e përfituara nga akti i ekspertimit dhe ato të paraqitura në gjykim nga ZVRPP-ja, Durrës rezultonte se, në kundërshtim nga sa kërkuesit pretendonin, toka në konflikt, me sipërfaqe 16.6 m², ishte përcaktuar sipas matjeve faktike dhe nuk kishte mbivendosje me pronën e personit të tretë R.N. Kundër këtij vendimi ka ushtruar rekurs kërkuesi Kujtim Nikoça.

7. Me vendimin nr. 00-2025-4147, datë 03.12.2025, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, me argumentin se në të nuk parashtroheshin shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012, datë 03.05.2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr.49/2012*).

8. Në datën 03.04.2026 kërkuesit i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit, i cili, pas plotësimit, sipas kërkesave të nenit 27 të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar më 16.04.2026.

II

Pretendimet e kërkuesve

9. **Kërkuesit**, në mënyrë të përmbledhur, kanë pretenduar se u janë cenuar:

9.1. *E drejta e pronës*, e garantuar nga neni 41 i Kushtetutës, pasi aktet e ekspertimit kanë konkluduar në mënyra të ndryshme për sipërfaqen që krijon mbivendosje pronash. Sipas njërit akt, sipërfaqja që mbivendoset është 16.6 m², ndërsa sipas

aktit tjetër është 11.4 m². Në ndryshim nga sa këto akte kanë konkluduar, nuk ka mbivendosje të pronave.

- 9.2. *E drejta për proces të rregullt ligjor në drejtim të parimit të barazisë së armëve*, pasi, edhe pse gjatë gjykimit kanë kërkuar marrjen nga gjykata si provë të hartës treguese të zyrës së administrimit dhe ruajtjes së tokave në qark të viteve 1960, kjo kërkesë e tyre nuk është marrë parasysh.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për kriteret e pranueshmërisë së kërkesës

10. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

11. Për sa i përket legjitimitetit *ratione personae*, sipas në neneve 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, Kolegji konstaton se procesi gjyqësor është vënë në lëvizje nga trashëgimlënësi dhe, me ndërrimin jetë të tij e kryerjen e kalimit procedural ka vijuar në gjykatën e shkallës së parë vetëm për kërkuesit Kujtim Nikoça e Xhaferr Nikoça. Ndërsa gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë janë vënë në lëvizje përmes ankimit dhe rekursit të paraqitur nga kërkuesi Kujtim Nikoça. Pavarësisht kësaj, duke mbajtur në konsideratë nenin 162 të KPC-së, si dhe jurisprudencën kushtetuese, sipas së cilës veprimet procedurale që janë kryer nga disa prej bashkëndërgjyqësve kanë efekt edhe për bashkëndërgjyqësit e tjerë të cilët nuk janë paraqitur në gjykatë, ose që nuk kanë kryer ndonjë veprim në afatin e caktuar (*shih vendimet nr. 65, datë 30.11.2023, nr. 25, datë 11.05.2023 të Gjykatës Kushtetuese*), Kolegji vlerëson se kërkuesit, si individë, e plotësojnë kriterin e legjitimitetit *ratione personae*.

12. Po kështu, kërkuesit plotësojnë edhe kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, pasi i janë drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të zakonshëm dhe pasi kanë shteruar në formë e në substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Për rrjedhojë, nuk kanë mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tyre kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

13. Kërkuesit legjitimohen edhe *ratione temporis*, sipas nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi procesi gjyqësor në gjykatat e zakonshme është përmbyllur me vendimin e Gjykatës së Lartë, i cili mban datën 03.12.2025, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 03.04.2026, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

14. Për sa i takon legjitimitetit *ratione materiae*, në ankimin kushtetues individual kërkuesit kanë pretenduar cenimin e *së drejtës së pronës*, të garantuar nga neni 41 i Kushtetutës. Sipas tyre, aktet e ekspertimit kanë përcaktuar në mënyra të ndryshme sipërfaqen që krijon mbivendosje pronash dhe, në ndryshim nga sa ato kanë konkluduar, nuk ka mbivendosje. Po sipas kërkuesve, në cenim të *së drejtës për proces të rregullt ligjor* në aspekt të *parimit të barazisë së armëve*, gjatë gjykimit gjykatat nuk kanë marrë si provë hartën treguese të zyrës së administrimit dhe ruajtjes së tokave në qark të vitit 1960.

15. Neni 42 i Kushtetutës parashikon se liria, prona dhe të drejtat e njohura me Kushtetutë dhe me ligj nuk mund të cenohen pa një proces të rregullt ligjor dhe se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë.

16. Në kuadër të këtyre parashikimeve kushtetuese, në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se çmuarja e provave, si dhe vlerësimi i fakteve dhe i rrethanave janë çështje që ndajnë juridiksionin e gjykatave të zakonshme nga juridiksioni kushtetues. Kontrolli kushtetues që kjo Gjykatë ushtron ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në funksion të mbrojtjes të të drejtave kushtetuese të individit (*shih vendimet nr. 50, datë 18.03.2023; nr. 5, datë 01.03.2018; nr. 62, datë 23.09.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Po sipas Gjykatës, akti i ekspertimit është një provë shkencore që edhe pse mbart në vetvete shumë avantazhe, për gjykatën do të mbetet një provë si të gjitha llojet e tjera të provave që do të marrë vlerën dhe fuqinë e saj provuese vetëm mbasi gjykatat e juridiksionit të zakonshëm e çmojnë atë (*shih vendimet nr. 55, datë 10.10.2025; nr. 45, datë 23.07.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Në këndvështrim të kësaj jurisprudence, në rastin konkret Kolegji vëren se gjatë gjykimit për herë të parë të çështjes gjykata ka caktuar grup ekspertësh për përcaktimin e

sipërfaqes në pronësi të trashëgimlënësit. Nga akti i ekspertimit i përgatitur prej tij ka rezultuar se trashëgimlënësi kishte në posedim një sipërfaqe 11.4 m², e cila konsiderohej mbivendosje (*shih vendimin nr. 11-2009-4997*), 3122, datë 16.11.2009 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës, faqja 6). Ndërsa grupi i ekspertëve i caktuar po nga kjo gjykatë pas rikthimit të çështjes për shqyrtim nga gjykata e apelit ka konkluduar se toka objekt konflikti ishte 16.6 m² (*shih vendimin nr. 1589 (11-2014-4877)*, datë 03.11.2014 të Gjykatës së Rrethit Durrës, faqja 8). Bazuar në gjetjet e aktit të ekspertimit dhe hartën treguese të pasurisë së ZVRPP-së, Durrës, gjykata e rrethit ka arritur në përfundimin se sipërfaqja në fjalë përfshihej në pasurinë e personit të tretë, R.N., dhe nuk rezultonte në mbivendosje me pasurinë e trashëgimlënësit, duke hedhur poshtë edhe pretendimet e këtij të fundit se R.N. kishte marrë më shumë sipërfaqe se ajo e njohur me AMTP. Ky vlerësim i gjykatës së rrethit është gjetur i drejtë më pas nga gjykata e apelit, e cila ka rrëzuar pretendimet e kërkuësit dhe trashëgimtarëve të tjerë, me të njëjtin arsyetim. Ndërsa Gjykata e Lartë ka vlerësuar se në rekurs nuk ishte parashtruar asnjë argument i qenësishëm që lidhej me ndonjë nga shkaqet e rekursit të parashikuar nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012 (*shih vendimin nr. 00-2025-4147*, datë 03.12.2025 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, faqet 4-6, paragrafët 15, 19).

18. Në analizë të vendimmarrjeve të mësipërme, Kolegji vëren se, ndonëse të parashtruara në drejtim të së drejtës së pronës si dhe së drejtës për proces të rregullt ligjor, pretendimet e kërkuësve kanë të bëjnë, në thelb, me mënyrën sesi gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kanë administruar dhe vlerësuar provat gjatë procesit gjyqësor. Konkretisht, kundërshtimet e tyre lidhen me përfundimet e arritura në aktet e ekspertimit për sipërfaqen e pretenduar të mbivendosjes së pronave, si dhe me mosmarrjen nga gjykatat si provë të hartës treguese të zyrës së administrimit dhe ruajtjes së tokave në qark të vitit 1960. Për sa u përket këtyre pretendimeve, Kolegji konstaton se ato synojnë rivlerësimin nga Gjykata të përfundimeve e arritura nga gjykatat e zakonshme bazuar në provat e administruara në gjykim, pra rivlerësimin e fakteve të çështjes objekt mosmarrëveshjeje, përmes analizës nëse këto prova kanë qenë ose jo të mjaftueshme për të mbështetur konkluzionet e arritura.

19. Duke mbajtur në konsideratë sa më lart, në kushtet kur pretendimet e kërkuësve për konkluzionet e aktit të ekspertimit dhe mosmarrjen në gjykim të një prove nuk kanë të bëjnë me çështje të nivelit kushtetues, por janë të tilla që i përkasin sferës së ligjshmërisë së vendimmarrjeve gjyqësore, konkretisht vlerësimit të provave e fakteve nga gjykatat e zakonshme, si dhe se kërkuësit kanë marrë përgjigje të arsyetuar për to nga gjykatat e

juridiksionit të zakonshëm, Kolegji vlerëson se këto pretendime nuk mund të merren në shqyrtim.

20. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për pranimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronja “a”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.